

til for at bevise, at der ikke her var viist Kolding Kommune nogen særlig Gavnst. Saa vidt jeg forstod ham, anstillede han en Sammenligning imellem Toldindtræderne og de Udgifter, der ere foreslaaede anvendte til Toldbygninger disse forskjellige Steder. Jeg tror nu ikke, at en saadan Sammenligning i og for sig her beviser Noget; thi jeg kan ikke se Andet, end at en Toldbygning's Størrelse ikke alene maa staa i direkte Forhold til selve Toldindtægterne, men ogsaa i Forhold til Bestaaffenheden af de forskjellige Varer, der særlig toldberigtiges paa det paagjældende Sted, og endelig ogsaa noget i Forhold til de Transportmidler, der anvendes til Im- og Export. Jeg tror derfor ikke, at man kan slutte, at Toldkammerbygningers Størrelse og Udgifterne dertil nepop bør staa i Forhold til Toldindtægterne. Jeg har imidlertid den Mening, at forsaavidt man særlig lægger Toldkammerbygningen paa et Sted, der ønskes af Kommunen, uden at det er det Sted, der af Hensyn til selve Toldvæsenets Dary udpeges som det bedste, er det en Hensynsfuldhed, der vises den paagjældende Kommune, men ogsaa en Hensynsfuldhed, som det er fuldstændig rigtigt at vise, og under Forudsætning af, at man altsaa stiller sig enlige overfor Alle, har man fundet det meget naturligt, at man i dette konkrete Tilfælde gik til at godtgjøre den paagjældende Kommune Summen for den Grund, hvorpaa Bygningen skal opføres. — Jeg beklager, at man ikke har villet bevilge Bevillingen til Anskaffelsen af 2 Damptrouillefartøier til Njopenhavn's Toldvæsen's Tjeneste; thi det synes mig tvivnfuldt klart, at, naar dettes Tjeneste nu er udvidet til at begynde oppe i Nærheden af Kalkbrønderierne og gaa ud til den anden Side til Refshaleven og derfra gennem Njopenhavn langt ned i Kallebod Strand, ville hurtige Bevægelses- og Transportmidler for Toldpersonalet have stor Betydning for et effektivt Toldvæsen. Jeg tror nu, at der ved en saadan Foranstaltning som Anskaffelsen af saadanne smaa Dampbaade vilde vindes Noget ikke alene for selve Toldvæsenet, men ogsaa paa mange Maader vindes betydelige Lettelser for Skibsfarten, saa at jeg af Hensyn hertil maa beklage denne Regtelse. — De personlige Tillæg kan det jo ikke nytte noget at omtale, da man jo kan sige sig selv, at de ikke ville blive bevilgede, naar Flertallet ikke vil anbefale dem; dog beklager jeg særlig, at man negter det personlige Tillæg til Montmestere, for hvilket der dog synes at være anført saa gode Grunde i Anmærkningerne. — Da Forslaget under Nr. 254 af den ærede Ordfører kun er betegnet som en Forhandlingsgenstand,

skal jeg ikke udtale mig derom, idet jeg forventer, at den høitærede Finantsminister enten nu eller imellem 2den og 3die Behandling vil give den ærede Ordfører de Oplysninger, som han ønskede.

Th. Christensen: Det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille udenfor Vædringsforslagslisten, angaar Medsættelsen af en Skattekommission. Jeg haaber, at Thingets ærede Medlemmer ikke tage mig fortrydelig op, at jeg har fordristet mig til at fremkomme med dette Vædringsforslag. Man vil maaffe erindre, at der ved en tidligere Leilighed er fremkommet en Forespørgsel til Ministeriet om en Forandring af vore Skatteforhold, hvilken Forespørgsel dog ikke bragte videre praktisk Resultat. Jeg forventer imidlertid, at det nærværende Forslag maa kunne anses som en passende Tilføielse til de Forhandlinger, der ved den Leilighed fandt Sted. Skulde nu imidlertid Thingets Medlemmer eller et Flertal ønske nogen Forandring i Redaktionen af Forslaget, vil dette jo kunne opnaas ved en kommende Behandling, og forudsat, at jeg kan spore nogen virkelig Tilslutning til min Tanke, skal jeg ikke være utilbøielig til at gaa med til saadanne Forandringer i Redaktionen. Naar man tillader sig et Forslag som dette angaaende en Forandring i Skatteforholdene, tyder dette paa, at man ikke er tilfreds med dem, som de ere, altsaa indeholder det en Anke over de nærværende Forhold. Jeg styr heller ikke at udtale, at vort Skattevæsen i sin Almindelighed fortjener at skildres som i høieste Grad mangelfuldt. Nu veed jeg imidlertid vel, at der gives dem, der mene, at med Hensyn til at stille Fordringer om Forbedring i Skatteforholdene skal man være høist beskedne, da et i enhver Henseende fuldkomment og mangelfrit Skatteforhold ikke kan tænkes indført, og at man skal føle sig tilfreds, naar Manglerne ikke fremtræde altsor paafaldende stærkt; de Feil, der ere tilstede ved vore Skatteforhold, siges der, dele vi med de fleste andre Stater. Ligeledes kunde der muligvis være dem, der mene, at de Forandringer, vi i den nyere Tid have indført ved vor Skatteordning, saaledes ved Hartkornsequalifikationsloven af 1850 og dels før og dels siden den Tid, have bevirket saadanne Forbedringer, at man godt kan slaa sig til Taals dermed for længere Tid. Til dem vil jeg da gjøre den Bemærkning, at jeg ikke kan skjønne, at vore Skatteforhold i nogen væsentlig stor Grad udmærke sig fremfor dem, vi tidligere have havt, og det, selv om vi tage de Skatteforhold, som fandt Sted under en af de usleste Finantsperioder, der har eksisteret,